

בית המשפט העליון

עפ"ג 70286-02-26

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

המבקש: שמואל מיכאלי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר
שבע מיום 26.1.2026 בת"פ 21794-05-23 שניתן על-ידי כבוד
השופט י' עטר

תאריך הישיבה: ט' אדר תשפ"ו (26 פברואר 2026)

בשם המבקש: עו"ד אסתר בר-ציון

בשם המשיבה: עו"ד נועה גפן

החלטה

1. בפני בקשה לעיכוב ביצועו של עונש מאסר בפועל בן 26 חודשים, לצד רכיבי ענישה נוספים, שהושת על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי מיום 26.1.2026 (ת"פ 21794-05-23, השופט י' עטר). זאת, לאחר שביום 20.5.2024 המבקש הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירה של חבלה חמורה שלא כדין לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. המבקש הגיש לבית משפט זה ערעור ובצדו הבקשה שבפני. הוא מטעים כי הגם שהערעור נסב על עונש המאסר בלבד הוא מכוון לכך שיוטל עליו עונש של מאסר לביצוע בדרך של עבודות שירות. זאת, בין השאר, בהתחשב בכך שהוא נעדר עבר פלילי, בנסיבות שבהן המתלונן הכה אותו תחילה באירוע שעליו נסב כתב האישום, וכן במצבו הרפואי הלא פשוט לאחר שעבר שני אירועים מוחיים, אחד מהם לאחר האירוע מושא כתב האישום. עוד הדגיש המבקש את ההליך שיקומי שעבר בעת ששהה במעצר בית, שבעקבותיו שירות המבחן המליץ על עונש שלא ירוצה מאחורי סורג ובריח. בשים לב לכל האמור, ציין המבקש כי עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל נחוץ לשם מניעת התייתרותו של הערעור.

3. מנגד, המדינה הגישה תגובה מטעמה שבה התנגדה לעיכוב ביצוע עונש המאסר. זאת, בעיקרו של דבר, בהתחשב בחומרת העבירה בה הורשע המבקש, ובכך שכלל השיקולים שציין המבקש כבר שוקללו במסגרת העונש שנגזר עליו, על רקע מדיניות הענישה הנוהגת במקרים מסוג זה. על כן, לשיטת המדינה, המקרה אינו מצדיק סטייה מן הכלל בדבר ביצוע עונש המאסר באופן מיידי.

4. הדיון בבקשה לעיכוב ביצוע התקיים בפני ביום 26.2.2026, ובו חזרו הצדדים על עיקרי טענותיהם. באת-כוחו של המבקש הדגישה כי הוא נכון לשמיעת הערעור בהקדם ומעוניין בכך.

5. לאחר ששקלתי את הדברים אני סבורה כי יש מקום לקבל את הבקשה לעיכוב ביצוע. זאת, לאחר שהגעתי למסקנה, לא בלי התלבטות, כי המקרה דנן נופל לאותם למקרים חריגים שבהם תתקבל בקשה לעיכוב עונש המאסר בגדרו של ערעור המכוון אל גזר הדין (ראו למשל: ע"פ 2272/16 פלוני נ' מדינת ישראל (17.5.2016); ע"פ 2336/24 גאלי נ' מדינת ישראל (17.4.2024)). מבלי להתעלם ממדיניות הענישה הנוהגת, נסיבותיו של המקרה הקונקרטי, ובמיוחד מצבו הרפואי של המבקש, אשר ריצוי עונש מאסר הוא בעל אפקט נוסף מבחינתו, מטים את הכף לעבר עיכוב עונש המאסר.

6. אשר על כן, עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש יעוכב עד למתן החלטה אחרת. שאר מרכיבי הענישה נותרים בעינם.

ניתנה היום, ט"ו אדר תשפ"ו (04 מרץ 2026).

דפנה ברק-ארז
שופטת